

Sygn. akt I C 3100/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Dalba

Protokolant

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa S. H.

przeciwko Grupie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda S. H. na rzecz pozwanego Grupy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 77,- zł. (siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60,- zł. (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 3100/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 września 2013 r. pełnomocnik powoda T. M. wniósł do Sądu Rejonowego w Hrubieszowie o zasądzenie od pozwanego Grupa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 500 złotych z umownymi odsetkami w wysokości 13% rocznie liczonymi za okres od dnia 17 września 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania sądowego, w tym zastępstwa procesowego oraz opłaty sądowej i opłaty skarbowej.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pełnomocnik powoda wskazał, że w dniu 29 sierpnia 2012 roku została między powodem, a pozwanym zawarta umowa kupna- sprzedaży. Na podstawie wymienionej umowy powód zobowiązał się do zebrania słomy zbożowej/ rzepakowej w ilości 350 ton, zaś pozwany zobowiązał się do jej odebrania i zapłaty umówionej ceny. Pozwany pomimo wezwania do dobrowolnego wykonania umowy, nie wykonał zobowiązania. Powód z związku z koniecznością utylizacji nieodebranej słomy poniósł szkodę w kwocie 20.000 zł. Pełnomocnik powoda wskazał, że wystąpił o zasądzenie 1/40 poniesionej przez powoda szkody.

Strona powodowa wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki rolniczej i rzeczoznawstwa na okoliczność określenia szkody jaką poniósł powód, jakie trzeba wykonać prace, aby móc przywrócić stan nieruchomości, na których znajduje się przedmiotowa słoma, w jakim stanie był nieruchomość przed złożeniem słomy. Ponadto wniosła o przesłuchanie stron na okoliczność wykonania umowy przez powoda oraz poniesionych przez powoda kosztów.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Hrubieszowie nakazał pozwanemu Grupie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., aby zapłaciła powodowi S. H. kwotę 500 zł (pięćset złotych) oraz kwotę 84,50 zł (osiemdziesiąt złotych i 50 groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia nakazu albo wniosła w tymże terminie sprzeciw (nakaz zapłaty- k.18).

W dniu 31 października 2014 r. pełnomocnik pozwanej wniosł sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym podnosząc zarzut niewłaściwości Sądu. Pełnomocnik pozwanej wniosł o oddalenie powództwa w całości ze względu na niewskazanie przez powoda postaw prawnych i faktycznych roszczenia, nieudowodnienie przez powoda żadnych faktów stanowiących podstawę roszczenia, niewskazanie i nieudowodnienie podstaw do obliczenia wysokości dochodzonego roszczenia, dopuszczenie dowodu z załączonych dokumentów, oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z uwagi na brak możliwości dokonania stosownych badań i wskazania nieruchomości jakiej miałyby dotyczyć, wezwanie i przesłuchanie świadka R. J. na okoliczność dokonania oględzin słomy i wyników inspekcji w gospodarstwie powoda oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego (sprzeciw- k.28-33).

Postanowieniem z dnia 8 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Hrubieszowie stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy- Śródmieścia. (postanowienie – k.35-36)

W piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2014 pełnomocnik pozwanej wskazał na to, iż w dniu 28 marca 2014 roku pozwana skutecznie odstąpiła od umowy po wcześniejszym dodatkowym wezwaniu do jej należytego wypełnienia.

Na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2014 roku pełnomocnik powoda wskazał, że oświadczenie o odstąpieniu od umowy jest nieskuteczne i ma na celu uniknięcie zapłaty. Wniósł także o przesłuchanie powoda na okoliczności na okoliczności zakresu współpracy, terminu odbioru słomy, współpracy pozwanego z innymi rolnikami, braku umówionego wynagrodzenia miejsca składowania słomy, ponoszonych przez powoda wydatków, przyczyn braku odbioru słomy i prawidłowej jakości słomy w dacie odbioru, przyczyn zawarcia umowy o współpracę i okoliczności temu towarzyszących. Pełnomocnik pozwanego wniosł o oddalenie powództwa i wniosł o przesłuchanie świadka R. J..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 sierpnia 2012 roku została zawarta pomiędzy S. H. a Grupą (...) Sp. z o.o. w W. umowa nr (...) sprzedaży słomy. Umowa przewidywała, że S. H. (producent rolny) zgromadzi w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym 350 ton słomy zbożowej/ rzepakowej, a Grupa (...) Sp. z o.o. w W. (kupujący) odbierze wymienioną słomę i zapłaci cenę 187 zł za tonę. Zgodnie z przewidzianym harmonogramem 50 ton słomy miało zostać odebrane przez kupującego w marcu 2013 roku, a pozostałe 300 ton w kwietniu 2013 roku. (bezsporne, umowa k.8-11)

Zgodnie z § 2 pkt. 8 litera b umowy kupujący miał prawo odmówić odbioru słomy w przypadku gdy średnia wilgotność słomy przekracza 25%, bądź też wilgotność pojedynczych biał przekracza 60% (bezsporne, umowa k.9).

W dniu 11 marca 2013 roku została przeprowadzona kontrola wilgotności zebranej przez S. H. słomy w stogach, w wyniku której ustalono, że wilgotność stogów w miejscowości S. wyniosła 28%, a wyniosła miejscowości H. 30%. Dokonujący kontroli R. J. we wniosku pokontrolnym stwierdził, że surowiec pod względem wilgotności nie spełnił warunków określonych w umowie. (oświadczenie pokontrolne- k.34)

W dniu 9 lipca 2013 roku S. H. wezwał Grupę (...) Sp. z o.o. w W. do odebrania w terminie 7 dni zgromadzonej przez niego słomy. (pismo- k 13)

W dniu 4 marca 2014 roku Grupa (...) Sp. z o.o. w W. wezwała S. H. do należytego wykonania umowy nr (...) z dnia 29 sierpnia 2012 roku w terminie 14 dni pod rygorem odstąpienia od umowy na podstawie art.490§ 1 k.c. (pismo k.55)

W dniu 26 marca 2014 roku Grupa (...) Sp. z o.o. w W. odstąpiła na podstawie art. 491§ 1 i 2 k.c. umowy nr (...) z dnia 29 sierpnia 2012 roku (pismo –k.59).

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwa żadnych wątpliwości, w tym co do ich rzetelności i autentyczności. Sąd oparł się również na okolicznościach przyznanych przez strony, które zgodnie z art. 229 K.p.c. nie wymagają przeprowadzenia dowodów.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie R. J. na okoliczność oględzin słomy w gospodarstwie powoda i wyników tej inspekcji albowiem powyższe okoliczności Sąd uznał za udowodnione i nie wymagające dowodu na podstawie pisemnego oświadczenia pokontrolnego znajdującego się na karcie 34 akt niniejszego postępowania. Jednocześnie powód nie wykazał dowodu przeciwnego na powyższą okoliczność. Ponadto w ocenie Sądu ze względu na naturalne procesy rozkładu nie da się obecnie przeprowadzić dowodu z opinii biegłego na okoliczności, jaki stopień wilgotności miała słoma w marcu i kwietniu 2013 roku.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie powoda w charakterze strony na okoliczności przez niego podnoszone albowiem okoliczności zakresu współpracy, terminu odbioru słomy, braku zapłaty umówionego wynagrodzenia, wynikają z dokumentów i oświadczeń stron, zaś przyczyny braku odbioru i jakości słomy w dacie odbioru wynikają z oświadczenia pokontrolnego oraz pism pozwanego, wezwania do należytego wykonania zobowiązania i oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki rolniczej i rzeczoznawstwa na okoliczność określenia szkody jaką poniósł powód, jakie trzeba wykonać prace, aby móc przywrócić stan nieruchomości na których znajduje się przedmiotowa słoma oraz w jakim stanie była przed złożeniem słomy była nieruchomość, albowiem nie mają one znaczenia dla sprawy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako bezzasadne i nieudowodnione w całości podlegało oddaleniu.

Nie ulega wątpliwości, że między powodem a pozwanym została zawarta umowa obejmująca sprzedaż słomy. Jednocześnie postanowienia umowy przewidywały konieczność świadczenia przez powoda słomy odpowiedniej jakości pod rygorem obniżenia ceny, zaś w przypadku znacznego przekroczenia stopnia dopuszczalnej wilgotności, odmowy odebrania przez pozwanego wadliwej partii słomy.

W ocenie Sądu powołanie się przez pozwanego na przeprowadzoną kontrolę i przekroczenie dopuszczalnego stopnia wilgotności słomy stanowiło podstawę do wstrzymania się ze spełnieniem świadczenia do czasu aż druga strona umowy spełni przypadające na nią świadczenie.

Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Odszkodowanie za nienależyte wykonanie umowy jest świadczeniem mającym naprawić szkodę spowodowaną niewłaściwym działaniem bądź zaniechaniem dłużnika, ma więc na celu wyrównanie uszczerbku wywołanego nieprawidłowym zachowaniem kontrahenta, a nie wymuszenie na nim wykonania zobowiązania zgodnie z treścią umowy (wyrok SN z dnia 30 stycznia 2009 r., II CSK 435/08, LEX nr 527121). Obowiązek naprawienia szkody obejmuje jej całość, w tym także uszczerbek wywołany nieotrzymaniem należnych świadczeń we właściwym czasie, w wypadku świadczeń pieniężnych obejmujący także odsetki należne za opóźnienie (wyrok SN z dnia 16 kwietnia 2008 r., V CSK 515/07, LEX nr 395257).

W przypadku roszczenia opartego na art. 471 kc zaistnieć muszą trzy przesłanki odpowiedzialności kontraktowej, określone w tym przepisie. Przesłanki te, co należy podkreślić, wystąpić muszą łącznie. Chodzi tu o niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania (naruszenie zobowiązania), fakt poniesienia szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą (por. np. wyrok SA w Warszawie z dnia 9 października 2008 r., VI ACa 317/2008, niepubl.; wyrok SA w Poznaniu z dnia 14 grudnia 2006 r., I ACa 707/06, LEX nr 330993; wyrok SN z dnia 15 października 2009 r., I CSK 84/09, LEX nr 564967; tak również m.in. T. Wiśniewski (w:) Komentarz..., s. 517; A. Ohanowicz, Zobowiązania..., s. 180; W. Czachórski, A. Brzozowski, M. Safjan, E. Skowrońska-Bocian, Zobowiązania..., s. 317). Przesłanki te określa się mianem nieruchomości przesłanek odpowiedzialności kontraktowej (zob. W. Popiołek (w:) Kodeks..., s. 37).

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd doszedł do przekonania, iż w przedmiotowej sprawie brak jest po stronie pozwanego przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, o której mowa w art. 471 k.c.

W ocenie Sądu powód nie zaprzeczył twierdzeniom pozwanego i nie udowodnił należycie dochodzonego roszczenia. Powód nie wykazał, aby zebrana przez niego słoma miała odpowiedni poziom wilgotności.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Stosownie do art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie zaś z art. 233 § 2 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego jest zasada kontradyktoryjności. Oznacza to, iż ten kto, powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie, a także sąd orzekający nie jest obciążony odpowiedzialnością za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony (por. wyrok SN z dnia 07 października 1998 r., II UN 244/98, OSNP 1999/20/662). Rola sądu nie polega bowiem na wykonywaniu obowiązków procesowych ciążyących na stronach (por. wyrok s. apel. w Lublinie z dnia 27 listopada 1996 r., III AUa 26/96, OSNC 1997/1/4). Rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do prowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

W tym stanie rzeczy powództwo jako pozbawione podstawy prawnej i nieudowodnione podlegało oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w pkt. 1 wyroku.

W pkt. 2 sentencji Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu, w tym o kosztach zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w oparciu o przepisy Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U z 2005 r., nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1348 z późn. zm.), stosując w tym zakresie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, który powód przegrał.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji

Zarządzenie:

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda i pełnomocnikowi pozwanego.

Dnia 09.05.2014 r.